సుడిగుండాలు

కాలేజీ చదువు చదివిన కాలమంతా ఎంత హాయిగా గడిచిందో ప్రసాదరావు ఎరగడు. "డిగ్రీ తెచ్చుకొన్నావు చాల్లే. ఇక ఉద్యోగం చూడు." అని తండ్రి అన్నమీదట ప్రసాదరావుకు గతించిన ఆనందం అవగత మయింది.

నాలుగు సంవత్సరాలు! నాలుగు సంవత్సరాల స్వేచ్ఛావిహారం. ఆ జీవితంలో కృత్రిమ బాంధవ్యాలు లేవు. ఇష్టమయిన వాణ్ని హృదయానికి హత్తుకోవటమూ, లేనివాణ్ణి దూరంగా ఉంచటమూ. కోపం తెప్పించిన వాణ్ని ఇష్టమైతే క్షమించటమూ, లేకపోతే భరతం పట్టించి మరుక్షణం అంతా మరిచిపోవటమూ.

బుద్ధివచ్చింది లగాయతు మూసివున్న తలుపులన్నీ తెరిచి ఆత్మయొక్క మూలమూలకీ వెలుతురూ గాలీ పోనిచ్చి, ఇష్టం వచ్చిన విషయాన్నిగురించి ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడి, ఎవరేమనుకుంటారో అనే భయం అవసరం లేకుండా అప్రయత్నంగా ఊరేభావాలను మురిగబెట్టకుండా.

ఎంత సుఖమయమయిన జీవితం!

మళ్లీ ఈ ప్రపంచంలోకి — తనకన్న ముప్పయ్యేళ్ళు ముందర పుట్టానని ప్రతిక్షణమూ జ్ఞాపకం చేసే తండ్రిదగ్గరికి - తొమ్మిదినెల్లు మోసి కని పెంచానని మాతృనియంతృత్వంచేసే తల్లి దగ్గరికి నాభార్య తమ్ముడివి, నా గులామువి అని జ్ఞాపకంచేసే బావగారి దగ్గిరికి - తను మనస్సు విచ్చి మాట్లాడినా, గట్టిగానవ్వినా అనుమానించే అర్ధమృతుల మధ్యకు— కాస్త తెలివిగా మాట్లాడితే బియ్యే అనీ, ఆడదానివంక పొరపాటున చూస్తే వయసులో వున్న బ్రహ్మచారి అనీ అనుమానించే సంఘంలోకి....

కె. కె. రావు

సుడిగుండాల్లోకి....

ప్రసాదరావుకు పారిపోదా మనిపిం చింది. ఫలాని చోటికనిలేదు. ఇక్కడ లేకుండా ఎక్కడికైనాసరే. తను ఏం చేసినా గమనించని వారుండే చోటుకి

''నేను పట్నం పోతున్నాను''అన్నాడు ప్రసాదరావు.

''ఏమీ అక్కర్లేదు. ఇక్కడ కూచుని చాతయిందేదో చెయ్యి. పట్నం పోయి నంత ఫలం!'' అన్నాడు తండ్రి.

''నేను పట్నంపోనా, వద్దా అని అడగలేదు. పోతున్నానని చెప్పాను.'' అన్నాడు ప్రసాదరావు అటువంటి సంభాషణ తను ఎక్కడ చదివాడో జ్ఞాపకం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ.

తీరా పెట్టె చంకన పెట్టుకుని రైలుకు బయలుదేరిన తరవాత, తను చాలా పిరికివాడని తెలిసివచ్చింది. కాకపోతే, తనలో అంత కల్లోల మెందుకూ? తన గుండె కంత అదురెందుకూ? ఏవో కన పడని బలమైన గొలుసులను తెంచటానికి ప్రయత్నిస్తూ, తన ఆత్మ శ్రమపడు తున్నదని తెలుసుకున్నాడు ప్రసాదరావు

ప్రసాదరావు ఇంకొకందుకూ డా ఆశ్చర్యపడ్డాడు మొదటిసారి పట్టం పోదామనుకున్నప్పుడా ఆలోచన వెర్రిగా కనబడ్డది. పట్టంలో ఎక్కడదిగాలి? ఎవరిని కలుసుకోవాలి? అక్కడ ఎంత కాలం తను ఉండగలుగుతాడు? ఈ విధంగా ఎటుతిరిగినా అగాధాలే కనపడినై. ఏమయినా పట్నం వెళ్ళి తీరాలని తీర్మా నంచేసుకున్న తరవాత ఒక్కో ఉపా యమే తోచింది. దేనికన్నా సంకల్పం ఉండాలి.

పట్నంలో లా చదువుతున్నాడు తన బియ్యే స్నేహితుడు భాస్కరం పట్నం రమ్మంటావా అని వాడికి ఉత్తరం రాస్తే వాడు తిరుగుటపాలో వెంటనే రా అని రాశాడు. వాడు విడిగా గది తీసుకుని ఉంటున్నాడు

పాపం రైలు దగ్గిరికూడా వచ్చాడు భాస్కరం. వాణ్ణి చూడగానే మళ్ళీ తను కాలేజీ జీవితంలో పడ్డట్టే అయింది ప్రసాదుకు. ఇద్దరూ కలిసి బస్సెక్కి మైలాపూరు వెళ్ళారు. కపాలేశ్వరస్వామి కోవెల సమీపంలో భాస్కరంగాడి గది.

"హోటలునించి కారీయరు తెప్పిస్తాం. చవుకలో పోతుంది!" అన్నాడు భాస్కరం.

వాడు చాలా విషయాల్లో మారిపోయి నాడు బియ్యే చదివేటప్పుడు కూడా అమాయకుడల్లే ఉండేవాడు. ఇప్పుడు చాలా నేర్చాడు. ముఖ్యంగా డబ్బు తగ లెయ్యటం. అందుకనే ప్రతిదానికీ తను ఎంత ఆదావేస్తున్నదీ లెక్క చెబుతాడు గాని ఖర్చు లెక్క చెప్పడు.

తను ఏదైనా ఉద్యోగం త్వరలో చూడాలి. బస్సు కండక్టరూ, ట్రాము కండక్టరూ—ఇటువంటి ఉద్యోగాలు సుల భంగా రావచ్చు ఏంచెయ్యాలో? బ్రాహ్మల

యువ

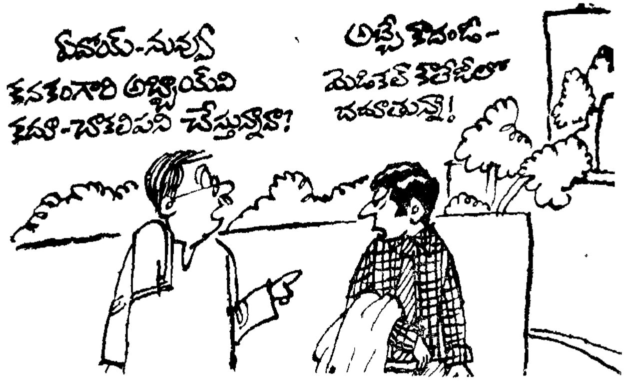

స్త్రారో ఇవ్వరో? కనీసం ఆరవం రావాలి ఎన్న సాపడింగళా? లాభంలేదు. తన కరవం రాదు; ఎన్నటికీరాదు.

ఈ భాస్కరంగా డెవతెనో పట్టాడు. కనీసం పట్టటానికి చూస్తున్నాడు, సాయం కాలం ఎటో పోతాడు. తను వెంటరావటం వాడి కిష్టంలేదు పైకి అనడుగాని తెలుస్తూనే ఉంది.

"నాకేమన్నా ఉత్తరాలు వస్తే చించి చూసేవురో! జాగ్రర్తగా ఉంచు!"

నవ్వుతూనే! లోపల వాడిబెదురు తనకు కనిపించటం లేదని పిచ్చి వెధవ!

సాయంకాలంపూట ఇంటో కూర్చుంటే తోచదు భాస్కరందగ్గిర మేరియా మాంకు తప్ప వేరేపుస్తకం లేదు.

దీపాలు పెట్టేవేళ, వచ్చింది. దూకుడుగా. తలుపుతోసుకుని. కాళికా శక్తల్లే

'ఏడండీ, భాస్కర్రావుండేది ఇక్కడ కాదూ"

"అవును. ప్రస్తుతం ఇంటోలేదు.

యువ

ఎనిమి? తొమ్మిదింటి దాకారాడు."

"బతికి పోయినాడు నేను వచ్చానని చెప్పండి. ఇంకోసారి అటువంటి ఉత్తరం రాస్తే వీప్పగల గొట్టిస్తానని చెప్పండి ఎవరనుకున్నాడో?"

వెళ్ళిపోయింది.

అందమైన మనిషి. అంత కోపంలో కూడా అందం నిలబెట్టుకున్నది చాలా కష్టం. కాస్త కోపంవస్తే వికారంగా అయిపోతారు చాలామంది.

ఆమె ఎవరో తనకు తెలుసు ననుకున్నది. ఏ ఉత్తరమో అదికూడా తెలుసు ననుకున్నది తనూ భాస్కరమూ కలిపి నాటకం ఆడుతున్నారనుకున్నది.

భాస్కరంగాడా పిల్లకేం ఉత్తరం రాసి ఉంటాడు?

జరిగిందంతా విని భాస్కరంగాడు రహస్యం బయట పెట్టేశాడు ఆ పిల్ల పేరు జానకి. బోగంవాళ్ళపిల్ల ఒంగోలు తాలూకా. వాళ్ళమ్మ ఇంకా వృత్తిలో

ఉంది. ఈ పిల్లను పినతల్లి మొగుడు పెంచుతున్నాడు. చదివిస్తున్నాడు. పిన తల్లి వృత్తిలో ప్రవేశించలేదు. పెళ్ళాడింది. అదృష్ట వంతురాలు మొగుడు ప్లీడరు. నెలకు హీనంగా నాలుగువందలు సంపాదిస్తాడు. మైలాపూర్‌లో పెద్దమేడ. త్యాగరాయనగరంలో ఒక యిల్లు కట్టించి అద్దెకిచ్చాడు.

"జానకికి చాలా అహంకారం. పాతివ్రత్యం నటించబోతుంది మగవాళ్ళంటే నిర్లక్ష్యం తనమీద ప్రేమ వున్న వాళ్ళంటే మరీ దాబు చేస్తుంది. పాసు!.. ఏమైనా దాన్ని ప్రేమించకుండా ఉండలేను. పెళ్ళాడతానన్నాను. ఎంతచెడ్డా బ్రాహ్మణ ముండాకొడుకును గదా ఎంత త్యాగం చేస్తున్నానో గ్రహించదు. థాంక్సు లేకపోగా, ఏమిటో దాబుచేస్తుంది పాసు-

"తన్ను పెళ్ళాడటానికి కొండమీది కోతి దిగివస్తుందనుకుంటున్నది. అసలు తనకు పెళ్ళికాపేమోననే ఆలోచనలేదు. తన తల్లి మాదిరిగా ఒళ్ళమ్ముకు బతకాలి సొస్తుందనే భయంలేదు...."

అట్లా మాట్లాడతాడు భాస్కరం. ఆ మనిషివి ప్రేమించానంటూ! ప్రత్యక్షంగా చూస్తే ప్రేమలింత నమ్మశక్యంగాకుండా ఉంటై. కనకనే కొందరు నాస్తికులు ప్రేమను నమ్మరు. తనమీద అసహ్యం ఉన్న మనిషివి ప్రేమించటం తనకు సాధ్యమవుతుందా? అసంభవం....

భాస్కరం ఇంకా ఆమెను-ఆ జానకిని వదిలినట్టులేదు. వాడి మనస్సు చాలా అనారోగ్యంగా ఉంది. తను గదిలో ఉన్నందుకు విసుక్కుంటూన్నాడేమో! అటువంటప్పుడు ఎవరికన్నా ఒంటరిగా ఉండాలని ఉంటుంది.... తన కీజన్మకు ఉద్యోగం దొరకదు. పాతిక రూపాయలతో కూడా పట్టణంలో బతికివుండవచ్చు. పాతికేమిటి! పది రూపాయిలమీద కుటుంబా లీదే వాళ్ళుండరూ? దేనికన్నా సంకల్పం వుండాలి.

* * *

చెప్పకుండా చెందకుండా భాస్కరంగా డెంత సాహసాని కొడిగట్టాడూ! వాడా మందెట్లా సంపాదించాడో!

"నేను భోంచెయ్యను. ఇవాళ్టికి నువ్వు హోటలుకు వెళ్ళి భోంచేసిరా!"

వాడా మాట అనేటప్పడా పొట్లం వాడి జేబులో ఉండివుంటుంది. తనువెళ్ళి తిరిగివచ్చేటప్పటికి అరగంటకూడా అయి వుండదు. ఈ లోపల తన ప్రాణం తను తీసుకున్నాడు.

ఆత్మహత్య! తమలో ఏదో ప్రయోజకత్వం ఉందని ఇంకేవిధంగానూ చూపలేనప్పుడు ఆత్మహత్య చేసుకుంటారేమో! ఒక్క పావుగంటలో చుట్టుప్రక్కలంతా ఎంత అల్లరి! జనం ఎట్లా మూగారు! అంతమందిలోనూ తనని గమనించేవాడు లేడు.

అదే అపరాధ పరిశోధకనవలల్లో ఐతే ఆహత్య తనకు చుట్టుకొనివుండునేమో!

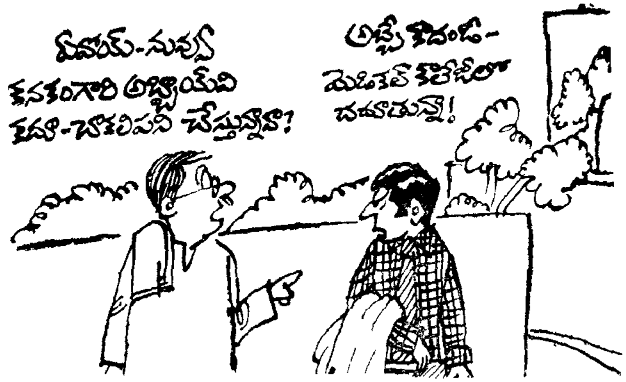

స్తారో ఇవ్వరో? కనీసం ఆరవం రావాలి ఎన్న సాపడింగళా? లాభంలేదు. తన కరవం రాదు; ఎన్నటికీరాదు.

ఈ భాస్కరంగా డెవతెనో పట్టాడు. కనీసం పట్టటానికి చూస్తున్నాడు. సాయం కాలం ఎటోపోతాడు. తను వెంటరావటం వాడి కిష్టంలేదు పైకి అనడుగావి తెలుస్తూనే ఉంది.

"నాకేమన్నా ఉత్తరాలు వస్తే చించి చూసేవురో! జాగ్రత్తగా ఉండు!"

నవ్వుతూనే! లోపల వాడిబెదురు తనకు కనిపించటం లేదని పిచ్చి వెధవ!

సాయంకాలంపూట ఇంటో కూర్చుంటే తోచదు. భాస్కరందగ్గిర మేరి యా మాంకు తప్ప వేరేపుస్తకం లేదు.

దీపాలు పెట్టేవేళ, వచ్చింది. దూకుడుగా. తలుపుతోసుకుని. కాళికా శక్తల్లే

'ఏదండీ, భాస్కరావుండేది ఇక్కడ కాదూ"

"అవును. ప్రస్తుతం ఇంటోలేదు. యువ

ఎనిమిది తొమ్మిదింటి దాకారాడు."

"ఏతికి పోయినాడు నేను వచ్చానని చెప్పండి ఇంకోసారి అటువంటి ఉత్తరం రాస్తే పీప్పగల గొట్టిస్తానని చెప్పండి ఎవరనుకున్నాడో?"

వెళ్ళిపోయింది.

అందమైన మనిషి. అంత కోపంలో కూడా అందం నిలబెట్టుకున్నది చాలా కష్టం, కాస్త కోపంవస్తే వికారంగా అయిపోతారు చాలామంది.

ఆమె ఎవరో తనకు తెలుసు ననుకున్నది. ఏ ఉత్తరమో అదికూడా తెలుసు ననుకున్నది. తనూ భాస్కరమూ కలిపి నాటకం ఆడుతున్నారనుకున్నది.

భాస్కరంగాడా పిల్లకేం ఉత్తరం రాసి ఉంటాడు?

జరిగిందంతా విని భాస్కరంగాడు రహస్యం బయట పెట్టేశాడు ఆ పిల్ల పేరు జానకి. భోగంవాళ్ళపిల్ల ఒంగోలు తాలూకా. వాళ్ళమ్మ ఇంకా వృత్తిలో

ఉంది. ఈ పిల్లను పినతల్లి మొగుడు పెంచుతున్నాడు. చదివిస్తున్నాడు. పిన తల్లి వృత్తిలో ప్రవేశించలేదు. పెళ్ళాడింది. అదృష్ట వంతురాలు మొగుడు ప్లీడరు. నెలకు హీనంగా నాలుగువందలు సంపాదిస్తాడు. మైలాపూర్‌లో పెద్దమేడ. త్యాగరాయనగరంలో ఒక యిల్లు కట్టించి అద్దెకిచ్చాడు.

"జానకికి చాలా అహంకారం. పాతివ్రత్యం నటించబోతుంది మగవాళ్ళంటే నిర్లక్ష్యం తనమీద ప్రేమ వున్న వాళ్ళంటే మరీ దాబు చేస్తుంది. పాసు!.. ఏమైనా దాన్ని ప్రేమించకుండా ఉండలేను. పెళ్ళాడతానన్నాను. ఎంతచెడ్డా బ్రాహ్మణ ముండాకొడుకును గదా ఎంత త్యాగం చేస్తున్నానో గ్రహించదు. థాంక్సు లేకపోగా, ఏమిటో దాబుచేస్తుంది పాసు.

"తన్ను పెళ్ళాడటానికి కొండమీది కోతి దిగివస్తుందనుకుంటున్నది. అసలు తనకు పెళ్ళికాదేమోననే ఆలోచనలేదు. తన తల్లి మాదిరిగా ఒళ్ళమ్ముకు బతకాలి సొస్తుందనే భయంలేదు...."

అట్లా మాట్లాడతాడు భాస్కరం. ఆ మనిషిని ప్రేమించానంటూ! ప్రత్యక్షంగా చూస్తే ప్రేమలింత నమ్మశక్యంగాకుండా ఉంటై. కనకనే కొందరు నాస్తికులు ప్రేమను నమ్మరు. తనమీద అసహ్యం ఉన్న మనిషిని ప్రేమించటం తనకు సాధ్యమవుతుందా? అసంభవం....

భాస్కరం ఇంకా ఆమెను-ఆ జానకిని వదిలినట్టులేదు. వాడి మనస్సు చాలా అనారోగ్యంగా ఉంది. తను గదిలో ఉన్నందుకు విసుక్కుంటూన్నాడేమో! అటువంటప్పుడు ఎవరికన్నా ఒంటరిగా ఉండాలని ఉంటుంది....తన కీజన్మకు ఉద్యోగం దొరకదు పాతిక రూపాయలతో కూడా పట్టణంలో బతికివుండవచ్చు. పాతికేమిటి! పది రూపాయిలమీద కుటుంబా లీదే వాళ్ళుండరూ? దేనికన్నా సంకల్పం వుండాలి.

* * *

చెప్పకుండా చెందకుండా భాస్కరంగాడెంత సాహసాని కొడిగట్టాడు! వాడామందెట్లా సంపాదించాడో!

"నేను భోంచెయ్యను. ఇవాళ్టికి నువ్వు హోటలుకు వెళ్ళి భోంచేసిరా!"

వాడా మాట అనేటప్పడా పొట్లం వాడి జేబులో ఉండివుంటుంది. తనువెళ్ళి తిరిగివచ్చేటప్పటికి అరగంటకూడా అయి వుండదు. ఈ లోపల తన ప్రాణం తను తీసుకున్నాడు.

ఆత్మహత్య! తనలో ఏదో ప్రయోజకత్వం ఉందని ఇంకేవిధంగానూ చూపలేనప్పుడు ఆత్మహత్య చేసుకుంటారేమో! ఒక్క పావుగంటలో చుట్టుప్రక్కలంతా ఎంత అల్లరి! జనం ఎట్లా మూగారు! అంతమందిలోనూ తనని గమనించేవాడు లేడు.

అదే అపరాధ పరిశోధకనవలల్లో ఐతే ఆహత్య తనకు చుట్టుకొనివుండునేమో!

యువ

మోటివ్—ఇద్దరు కలిసి జానకి అనే భోగం పిల్లను ప్రేమించారు. పోట్లాడుకున్నారు. అందులో ప్రసాదనేవాడు భాస్కరానికి —తనకు ఆశ్రయం ఇచ్చిన భాస్కరానికి మందుపెట్టి చంపేశాడు. తాను హత్య చేయలేదని నిరూపించటానికి పత్తేదారు అరవిందం వస్తాడు. నోట్లో చుట్ట.పుగాకు వాసన.

కాని— అన్నట్టు వాడు రాసిపెట్టిన ఉత్తరం. ఆ అమ్మాయికి! ఆ జానకికి!

ఎంత అన్యాయం — పిల్ల పేరు ఇందులోకి ఈడ్చుకురావటం!

"జానకీ,

నేను నాపవిత్ర ప్రేమతో నిన్నిక బాధించను కాని నిన్ను ముందు ముందు ప్రేమించదలిచినవాళ్లు నాగతి స్మరించి అయినా బుద్ధి తెచ్చుకుంటారు గాక. నా జీవితంలో సమస్తమూ హరించినందుకు నేను నీకు కృతజ్ఞుణ్ని.

భాస్కరం!"

ఎంత ఛండాలపు ఉత్తరం! ఎంత అక్కసు! ఆ జానకిమీద ఎంత పగ! పైగా ఆ ఉత్తరం చూసి నలుగురూ వాణ్ణి పాపం అనటం. గుడ్డిముండాకొడుకులు. వీళ్ళను వంచించటం ఎంత సులభం!

తను వెళ్ళి భాస్కరం తరపున ఆ పిల్లకు— ఆ జానకికి— క్షమాపణ ఇవ్వద్దూ! తప్పక ఇవ్వాలి! ఆమెతో పాను భూతి చూపేవా డొక్కడుండడు. పాపం! ఈ వెధవను పెళ్లాడనందుకు ఆమె కిదా శిక్ష! వెళ్ళి ఆమెతో రెండు మాటలనివస్తే తప్పేమిటి?

భాస్కరం చాలా బాకీలు చేశాడు. రెండునెల్ల గది అద్దె ఇవ్వాలి. కాఫీ హోటల్లో బాకీ. సిగరెట్ల దుకాణంలో బాకీ. ఇంకా ఇతర చేబదుళ్ళు.

వీటన్నిటికీ తనే పూచీపడాలి? తప్పదు. కాలం! భాస్కరంమీద పడితిని—ఇరవై రోజులు రోజుకు అయిదు రూపాయలు పడ్డాని. అయినా. తప్పదు. ఓ వంద రూపాయలు. నూటయాభై రూపాయలు పంపమని ఏ స్నేహితులకైనా రాసి చూడాలి. ముందు గది ఖాళీ చెయ్యాలి.

తనని చూడగానే ఆ ప్లీడరు—జానకి పినతల్లి మొగుడు— "ఎవరు మీరు?" అని ఉరిమాడు. ఫలానావాడి స్నేహితుడని చెప్పగానే ఇంకేమైనా ఉత్తరాలు రాశాడా?" అన్నాడు.

పాపం, వాళ్ళకు కష్టంగా ఉండదా?

"మీ అమ్మాయికి మా భాస్కరం చాలా ద్రోహంచేశాడు. "మీ మనస్సెట్లా ఉండేదీ నే నూహించగలను. వాడు చేసినపని నేను ఎన్నటికీ క్షమించలేను. మీ అమ్మాయికి క్షమాపణ చెప్పి పోదామని వచ్చాను."

"ఏమీ అవసరంలేదు. మీరు వచ్చిన దారినే వేంచెయ్యండి"

తను విధిలేక వేంచేశాడు.

తలుపు వప్పుడు, ఇంకా ఇంతకంటే

ఆలస్యంగా వచ్చేవాడు భాస్కరం. ఎవరో డబ్బుకోసమై ఉంటారు.

ఆ పిల్ల! ఆ—ఆ జానకీ! ఎంత మారిపోయింది. పిల్లి కూనల్లే........

"పొద్దున మీరు మా యింటికి రావటం చూశాను...."

సరిగా మాట్లాడలేకుండా ఉంది. ఏడ వదుగదా కొంపతీసి!

"మీరు మా బాబాయితో అన్న మాటలు విన్నాను."

ఏడుస్తుంది! ఇంకొక్క పావునిమిషం కంటె ఆపుకోలేదు.

"మీరెవరో నే నెరగను. కాని మీరు చూపించినంత జాలి నామీద ఎవరూ చూపించలేదు...."

అయిపోయింది. కట్ట తెగింది.పరాయి ఆడదాన్ని ముట్టుకొని ఓదార్చరాదు ఆమె మొహంమీద మొహం పెట్టరాదు. మంచి పిల్ల! ఎట్లాగో ఆత్మవికాసం సంపాదించింది. లేకపోతే తను అనదలచిన మాటలకు అంతగా కృతజ్ఞత చూపదు. వాళ్ళ బాబాయి—ఆ ప్లీడరు చూడరాదూ? ఎంత కర్కశంగా మాట్లాడాడో!

"కిందటిసారి మిమ్మల్ని చూసినప్పుడు చాలా మొరటుగా మాట్లాడాను. క్షమించండి. మీ స్నేహితుడిమీద కోపం మీ మీద చూపించాను."

"నే నట్లా అనుకోలేదు! నిజం!" అని ప్రారంభించాడు తను.

"మీ!మీద కాకపోతే మీ ఎదట చూపాను. అదికూడా తప్పే."

కాదంటే బాధపడుతుంది. మాట్లాత వినేస్తే సరి.

చిత్రం! ఈ జానకి తన మనస్సులో ఉన్నది చెప్పగలదు. మాట్లాడగలదు! అందరూ అట్లా మాట్లాడలేరు. అధమం తనకు దొరికే భార్య మూగదవుతుంది. ఆవిడకు తనని సాధించేవరకే మాటలు వస్తై. ఆపైన రావు. తన జాతకమే అంత. ఈ జానకికి అన్నివిధాలా భాస్కరంవంటి వాడే మొగుడవుతాడు. ఆమెను ప్రేమిస్తాడు. ద్వేషిస్తాడు. అగౌరవంగా మాట్లాడతాడు. కాని ఆమెను వదిలి పెట్టడు. చచ్చి అయినా సాధిస్తాడు.

తను పెళ్ళాడితే జానకిని పెళ్ళాడ వచ్చును. అడిగితే జానకి ఒప్పుకో వచ్చును. కాని, తను అడగడు. ఈమె ఇప్పుడు వెళ్ళిపోయి మళ్ళీ కనిపించదు.

"వెళ్ళివస్తాను! దయ ఉంచండి!"

* * *

ప్రసాదరావు లేచివెళ్ళి తలుపుతీశాడు. భాస్కరం దిగ్విజయంచేసి వచ్చినవాడల్లే లోపలికి వచ్చాడు.

"ఇవాళ రెండు విజయాలు! నీకు ఉద్యోగం దొరకబోతున్నది. అనుకోకుండా వెంకటప్పయ్య కనిపించి, వాళ్ళ ఆఫీసులో ఖాళీ వుందన్నాడు. తనచేతిలో ఉన్నపనే. ఎరిగిన వాళ్లుంటే చెప్ప మన్నాడు. నీపేరు చెప్పేశాను."

"ఇంకో విజయం ఏమిటి?"

"అది లేదూ, ఆ పాసు— దాన్ని బుట్టలో వేసేశాను."

లేనికన్నా సంకల్పం ఉండాలి....

సుడిగుండాలు....

—